

computer-mediated communication (based on the material of the German language]): avtoref. dis. ... d-ra filol.nauk. Voronezh.

Bundesregierung.de URL: <https://www.bundesregierung.de/breg-de/service/bulletin/regierungs-erklaerung-von-bundeskanzlerin-dr-angela-merkel-1746978> (data zvernennia: 15.02.2021).

Bundestag.de URL: <https://www.bundestag.de/services/suche?suchbegriff=Partner> (data zvernennia: 15.02.2021).

Duden. Die deutsche Rechtschreibung. URL: <https://www.duden.de/rechtschreibung/Partner> (data zvernennia: 10.02.2021).

Digitales Wörterbuch deutscher Sprache (DWDS). URL: <https://www.dwds.de/wb/Partner> (data zvernennia: 10.02.2021).

Woxikon. URL: <https://synonyme.woxikon.de/synonyme/partner.php> (data zvernennia: 10.02.2021).

УДК 811.112.2'34'37:82-92

THE PHONOSEMANTIC FEATURES OF PUBLICISTIC TEXTS (ON THE BASIS OF SPEECHES OF GERMAN-SPEAKING POLITICIANS) ФОНОСЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ (НА МАТЕРІАЛІ ПРОМОВ НІМЕЦЬКОМОВНИХ ПОЛІТИКІВ)

Андрій РЕДЬКВА

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

anredka@gmail.com

ORCID ID: 0000-0001-5375-6395

DOI: <https://doi.org/10.31861/gph2021.831-832.273-280>

The research is based on the analysis of phonemic combinations – the study of initial consonant combinations in German with a single method taking into account all the basic parameters of phonosemantics. The language sounds are connected to the non-sound imagery. The consciousness of speakers reflects the objectively existing patterns in a sound system of the language. Not only the reflections but also the facts of the speakers' consciousness are significant for the research. The paper is dedicated to the research of the German phonemic word combinations (e.g. phonesthemes [bl-], [br-], [dr-], [fl-], [fr-], [gl-], [gn-]..., the total number is 29 units), and the material of the research is speeches of German politicians (Angela Merkel and Joachim Gauck) and Austrian politicians (Alexander Van der Bellen and Heinz Fischer). For the research, a sample of 30 speeches of each politician, which embraced different topics, was conducted. The total number of the word usage was determined in every speech. The speeches bring up such subjects, which make an average citizen anxious, as "war", "economics", "culture" and "politics". The detected phonemic vocabulary was initially processed in separate speeches, and then this same phonemic vocabulary was processed in accordance with the topic to which a certain speech belongs. Then, speeches according to their subject, idea, and influence on a listener were grouped in relation to their emotional and connotative perception on the scale of "evaluation". They were divided into positive, negative and neutral. In the study, it was discovered which exactly the phonetic vocabulary is considered to be either positive or negative, and how it affects the perception of speech in general. It was also determined which phonesthemes are more commonly used in publicistic texts.

Key words: phonosemantics, sound symbolism, phonestheme, phonesthemic vocabulary, publicistic speech, emotional and connotative perception.

Статтю присвячено дослідженню фонемних сполучень слів (фонестем) німецької мови, зв'язку між звучанням і значенням початкових фонемних сполучень в німецькій мові та впливу фонестемної лексики на емоційно-конотативне сприйняття публіцистичних творів. Свідомість мовців відображає об'єктивно існуючі закономірності

в звуковій системі мови. Матеріалом для дослідження обрано промови політиків Німеччини (Ангели Меркель і Йоахіма Гаука) та Австрії (Александра ван дер Беллена і Гайнца Фішера). Для дослідження здійснено вибірку промов політичних діячів на різноманітну тематику з таких основних тем: “війна”, “економіка”, “культура”, “політика”. Для кожної тематичної групи було підраховано загальну кількість слововжитку та визначено фонестемну лексику. Виявлена фонестемна лексика спочатку оброблялася для кожної промови окремо, а потім відповідно до теми, до якої належить промова. Під час дослідження виявлено асоціативно-символічні значення досліджуваних фонестем, встановлено, як кількість фонестемної лексики впливає на сприйняття електоратом промов в цілому. Встановлено співвідношення між загальною кількістю слововживань та кількістю одиниць фонестемної лексики. Досліджено, які фонестеми частіше вживаються у публіцистичних текстах політиками Німеччини та Австрії.

Ключові слова: фоносемантика, звуко символізм, фонестема, фонестемна лексика, публіцистичний текст, емоційно-конотативне сприйняття.

Вступ. Мовленнєвий процес є невід’ємною частиною людського життя. З народження мовленнєва діяльність людини починається зі звуків. З часом ці звуки людина використовує для творення слів, а за допомогою слів здійснюється комунікативний процес між людьми.

Майже всі галузі науки так чи інакше досліджують звуки. Але найактивніше такими дослідженнями займається така наука як фоносемантика. Найголовнішим завданням фоносемантики є дослідження звукозображальної системи мови, що відображає зв’язки між звуком і значенням, встановлення асоціативно-символічних значень звуків конкретної мови, що дозволяє з’ясувати ряд актуальних питань. Одним з таких питань є вивчення відповідності між звуковою і змістовою сторонами художнього тексту.

Ідея про зв’язок між звучанням та значенням слова бере початок ще з часів Давньої Греції, та варто зауважити, що цікавість науковців до питання взаємозв’язку між звучанням та значенням не послаблювалась протягом століть. Проблема звукозображувальності обговорювалась та обговорюється лінгвістами та філософами, психологами та літературознавцями.

Ще в давнину виникло питання про те, як народжуються слова, як даються імена предметам і явищам. Одні мислителі давнини вважали, що імена даються „за згодою“, цілком довільно, за принципом „як хочемо, так і назвемо“. Інші вважали, що назва певним чином відображає сутність предмета і є зумовленою для цього предмета заздалегідь, за принципом „кожному – за його властивостями“.

Давньогрецький філософ Платон вважає, що носії мови вільні у виборі назви предмета, але це не воля випадку. Свобода вибору обмежена властивостями предмета і властивостями звуків мови. На думку Платона, у мові є звуки „швидкі“, „тонкі“, „величезні“, „круглі“ і т.д. І є предмети „швидкі“, „тонкі“, „величезні“, „округлі“. Таким чином, „швидкі“ предмети отримують назви, що включають „швидкі“ звуки; „тонкі“ предмети – „тонкі“ звуки; „величезні“ предмети – „величезні“ звуки; „круглі“ предмети – „круглі“ звуки (Bova, 2001, с. 6-7).

В епоху Ренесансу ідею фоносемантики критикував Дж. Лок, який не бачив зв’язку між звуками та ідеями. У 18 ст. Г. В. Лейбніц не погодився з Дж. Локом

у деяких пунктах і визнав, що зв'язок між звуками та значенням не є абсолютно довільним. У 1836 році В. фон Гумбольдт розрізняв два види взаємозв'язку звуків і значення: ономапопея (імітація природних звуків та інших звуків) і звуко символізм (Biber, 2006).

Припущення про наявність у звуків мови окремої власної семантики неодноразово робилися в історії людської думки: зокрема, цю ідею розвивав вже Михайло Ломоносов, що вказував у «Риторичі» (1748) на те, що слова, які на початку містять голосні звуки „е“, „і“, „йу“ більше підходять і повинні використовуватися для опису нижніх предметів, а ті слова, в котрих використовуються о“, „у“, „и“ – для опису речей, які можуть викликати страх (Bova, 2001, с. 12-13).

У 20 ст. фоносемантика була визнана галуззю лінгвістики, а її ідеї дали поштовх для безлічі різних досліджень та експериментів у молодих галузях мовознавства, таких як психолінгвістика, нейролінгвістика, когнітивна лінгвістика та інші. Предметом вивчення фоносемантики є звукозображальна система мови, у якій аналізуються зв'язки між звуком і значенням лексичної одиниці (Aijmer, 2002, с. 38).

Термін „фонестема“ вводить Дж. Фьорс (1930 р.), не даючи йому чіткого визначення, маючи лише здогадки про деякий семантичний чи експресивний характер звукопоєднань, які складають кореневу морфему. Ф. Хаусхолдер запозичив термін „фонестема“ і сформулював його як „фонему чи комплекс фонем, спільний для групи слів і який має спільний елемент значення чи функцію“ (Aijmer, 2002, с. 56). Розвиток теми відбувався в основному на американській території: Ю. Найда, Д. Болінджер, Дж. Смізерс, Б. Л. Уорф, Х. Марчанд, Л. Блумфілд та інші. Наприклад, англійська [gl-] у початковому положенні міститься у словах, які відносяться до чогось блискучого, сяючого, пов'язаного зі світлом: *glear, glim, glimmer, glint, glister, glitter, glamour, glory, gloss*. Таке ж співвідношення між поєднанням звуків та значенням можна знайти і в інших мовах (Aijmer, 2002, с. 57). Фонестеми здатні бути тим компонентом лексичної одиниці, який, володіючи певним експресивним зарядом, формує відповідну стилістичну маркованість тексту.

Іншим перспективним поглядом на цю проблему є дослідження синестезії, яке в психології трактується як явище сприйняття, коли при подразненні одного органу чуття виникають відчуття, характерні для іншого органу чуття. Одним з прикладів синестезії є поява, наприклад, смакових асоціацій від будь-яких слів та образів або здатність „чути“ звуки при спостереженні за предметами, що рухаються. На думку Ч. Осгуда, саме феномен синестезії слугує основою формування та розвитку метафоричних оцінок і уможливорює метод семантичного диференціалу (Collins, 2009, с. 57).

В кінці 1960-х років В. В. Левицький почав аналізувати співвідношення між суб'єктивним звуко символізмом (як звуки впливають на психіку) та об'єктивним звуко символізмом (зв'язок між звуками та значенням слів) і в кінцевому підсумку отримав результати щодо міжнародного характеру суб'єктивного звуко символізму, з'ясувавши співвідношення між диференціальними ознаками фонем та її значенням (Flach, 2020).

У 1970-1980-х роках О. Журавльов довів, що слово – це єдність значення і звуку, та розробив закономірності, які допомагають автоматично визначити фонетичне значення слова, враховуючи, що перший звук слова в чотири рази більш інформативний, ніж інші, і те, що наголошений голосний вдвічі більш інформативний (Coates, 1983).

На даний момент проведено сотні експериментальних досліджень з фоносемантики. Здійснені психометричні вимірювання символічної значимості звуків багатьох мов. Це вагомий доказ того, що звуки конкретної мови несуть певну смислову інформативність. Проблема „звук-зміст“ та асоціативно-символічне значення початкових фонемних сполучень – фонестем, привертала увагу багатьох вітчизняних (С. В. Воронін, А. А. Калита, В. І. Кушнерик, В. В. Левицький, О. Б. Михальов та ін.) та зарубіжних (Л. Блумфілд, З. Ертель, Х. Марчанд, В. Мюс, С. Ульман, Б. Уорф, Е. Фенц, Дж. Фьорс, З. Харріс, Ф. Хаусхолдер, Е. Юнгер, та ін.) дослідників [4, с. 67]. Характерною рисою вивчення символічної значимості звуків мови є те, що все більша кількість досліджень проводиться з метою виявити суто психологічні кореляції між звучанням і значенням.

Методи дослідження. У нашому дослідженні ми використовуємо методи квантитативної лінгвістики. Головним методом квантитативної лінгвістики є лінгвостатистичний експеримент, спрямований на отримання кількісних характеристик певних мовних явищ. Проте, вивчення статистичних характеристик – це лише початок статистичного дослідження. Мета будь-якого статистичного дослідження полягає в тому, щоб на підставі чисел зробити змістовні висновки, які дозволяють глибше проникнути у природу досліджуваного явища (Flynn, 2012, с. 68).

Для цього використовують обрахунки критерію χ^2 -квадрат, за допомогою якого оцінюють незалежність у розподілі об'єктів сукупності за градаціями досліджуваної ознаки, відповідність між фактичним і теоретично очікуваним розподілами, а також однорідність розподілів (Collins, 2008). Цей критерій є розповсюдженою методикою перевірки статистичних гіпотез, за допомогою якого визначається наявність відповідностей або розходжень між розподілами частот спостережуваних величин. Серед отриманих результатів суми χ^2 беруть тільки ті, величина яких перевищує 3,84 ($\chi^2 > 3,84$). Проте, сума χ^2 дозволяє встановити лише наявність та відсутність зв'язку, але не її міру. Для визначення останньої використовують так званий коефіцієнт взаємної спряженості К (А. А. Чупрова).

Результати та обговорення. Метою нашої роботи є виявлення і дослідження зв'язку між звучанням і значенням початкових фонемних сполучень в німецькій мові та встановлення впливу фонестемної лексики на емоційно-конотативне сприйняття публіцистичних творів. Ми досліджуємо початкові фонемні сполучення слів (фонестеми типу [bl-], [br-], [dr-], [fl-], [fr-], [gl-], [gn-] ..., усього 29 одиниць) німецької мови, а матеріалом для дослідження стали промови німецьких (Ангели Меркель та Йоахіма Гаука) та австрійських (Александра ван дер Беллена та Гайнца Фішера) політиків.

Для дослідження було взято: 30 промов Ангели Меркель із загальною кількістю слововживань 51 075 слів (далі з.к.с.), 30 промов Йоахіма Гаука із з.к.с.

50 651 слово, 30 промов Александра ван дер Беллена із з.к.с. 50 894 слова та 30 промов Гайнца Фішера із з.к.с. 51 032 слова. У промовах Ангели Меркель було знайдено 2 956 одиниць фонестемної лексики (далі о.ф.л.), у Йоахіма Гаука – 2 992 о.ф.л., у промовах Александра ван дер Беллена – 2 979 о.ф.л., а в Гайнца Фішера – 2 961 о.ф.л.. Узагальнені дані подано в таблиці 1.

Промови політиків Німеччини були об'єднані такою тематикою: „війна“, „культура“, „політика“ та „економіка“. До кожної теми була виписана фонестемна лексика. Узагальнені дані подано в таблиці 2.

Промови політиків Австрії також були об'єднані за тематикою: „війна“, „культура“, „політика“ та „економіка“. До кожної теми була виписана фонестемна лексика. Узагальнені дані подано в таблиці 3.

Таблиця 1

Загальна кількість слововживань та одиниці фонестемної лексики у промовах		
Ім'я політика	Загальна кількість слововживань	Одиниці фонестемної лексики
Ангела Меркель	51 075	2 956
Йоахім Гаук	50 651	2 992
Александр ван дер Беллен	50 894	2 979
Гайнц Фішер	51 032	2 961

Таблиця 2

Співвідношення між загальною кількістю слововживань та фонестемною лексикою

Тема:	А. Меркель з.к.с.	Й. Гаук з.к.с.	А. Меркель о.ф.л.	А. Меркель о.ф.л.
Війна	3 205	3 400	196	167
Культура	8 463	8 173	469	507
Політика	20 087	19 993	933	1 236
Економіка	15 830	15 884	1 132	869

Таблиця 3

Співвідношення між загальною кількістю слововживань та фонестемною лексикою

Тема:	Г. Фішер з.к.с.	А. ван дер Беллен з.к.с.	Г. Фішер о.ф.л.	А. ван дер Беллен о.ф.л.
Війна	3 162	3 361	183	154
Культура	8 116	8 402	487	426
Політика	20 322	20 101	918	1 076
Економіка	15 801	15 868	1 079	853

Промови за своєю тематикою, ідеєю, впливом на слухача, були згруповані щодо їх емоційно-конотативного сприйняття за шкалою „оцінки“. Вони були розділені на позитивні, негативні та нейтральні. Було визначено домінантні фонестеми для кожної групи, відповідну фонестемну лексику та асоціації, які вони викликають. Фонестеми володіють певним експресивним зарядом, що формує відповідну стилістичну маркованість тексту, тому нагромадження у тексті лексики з мажорною (позитивною) або мінорною (негативною) фонестемною лексикою сприяє продукуванню у слухача певної світоглядної ідеї.

Якщо порівняти дані з промов канцлера і президента, то ми зможемо спостерігати цікаве явище: співвідношення між загальною кількістю слововживань та фонестемною лексикою. Наприклад, до теми „культура“ у обох політиків віднесено вісім промов. У канцлера з.к.с. теми „культура“ становить 8 463, тоді як у президента – 8 173. Після підрахунку фонестемної лексики ми виявили 469 о.ф.л. у канцлера і 507 о.ф.л. у президента. У темі „економіка“ навпаки, при з.к.с. 15 830 у канцлера ми виявили 1132 о.ф.л., тоді як в президента з.к.с. – 15 884 і відповідно 869 о.ф.л. Співвідношення між загальною кількістю слововживань та фонестемною лексикою ми можемо спостерігати у темах „війна“ та „політика“. У темі „війна“ з.к.с. становить 3 400, а кількість о.ф.л. – 167. У канцлера в даній темі такі показники – 3 205 з.к.с. та 196 о.ф.л. Для теми політика показники становлять 19 993 з.к.с. та 1236 о.ф.л. у президента; 20 087 з.к.с. та 933 о.ф.л. у канцлера.

Порівнявши промови австрійських політиків, ми також спостерігаємо явище співвідношення між загальною кількістю слововживань та фонестемною лексикою. У Гайна Фішера з.к.с. теми «культура» становить 8 116, тоді як у Александра ван дер Беллена – 8 402. Після підрахунку фонестемної лексики ми виявили 487 о.ф.л. у пана Фішера і 426 о.ф.л. у пана ван дер Беллена. У темі «політика» навпаки, при з.к.с. 20 322 у Гайнца Фішера ми виявили 918 о.ф.л., тоді як в Александра ван дер Беллена з.к.с. – 20 101 і відповідно 1 076 о.ф.л. У темах «війна» та «економіка» ми також спостерігаємо дане явище. У промовах теми «війна» пана Фішера з.к.с. становить 3 162, а кількість о.ф.л. – 183. У пана ван дер Беллена в промовах даної теми наступні показники – 3 361 з.к.с. та 154 о.ф.л. Для теми «економіка» показники становлять 15 801 з.к.с. та 1 079 о.ф.л. у Гайнца Фішера; 15 868 з.к.с. та 853 о.ф.л. у Александра ван дер Беллена.

Отож, ми можемо спостерігати співвідношення між загальною кількістю слововживань та фонестемною лексикою. Щоб підтвердити існування співвідношення, що при більшій кількості загального слововжитку ми спостерігаємо меншу кількість фонестемної лексики, а при меншій кількості загального слововжитку спостерігається більша кількість фонестемної лексики, наявне у промовах політиків Німеччини, ми скористались методами квантитативної лінгвістики, а саме критерієм X^2 ($X^2 > 3,84$) та коефіцієнтом взаємної спряженості К (величини коефіцієнта взаємної спряженості можуть мати значення від 0 до +1, а значимість коефіцієнта залежить від величини X^2) (Collins, 2008). Результати експерименту подані в таблиці 4.

Таблиця 4

Статистично значущі критерії X^2 для промов політиків Німеччини

Тема:	Величини критерію X^2 та коефіцієнта взаємної спряженості К
Війна	$X^2= 4,12$; К = 0,024
Культура	$X^2= 3,93$; К = 0,015
Політика	$X^2= 41,51$; К = 0,031
Економіка	$X^2= 33,36$; К = 0,032

Для того, щоб підтвердити наявність співвідношення між загальною кількістю слововживань та фонестемною лексикою у промовах австрійських

політиків, також було використано критерій χ^2 та коефіцієнт взаємної спряженості К. Результати експерименту подані в таблиці 5.

Таблиця 5

Статистично значущі критерії χ^2 для промов політиків Австрії

Тема:	Величини критерію χ^2 та коефіцієнта взаємної спряженості К
Війна	$\chi^2= 4,35$; К = 0,025
Культура	$\chi^2= 6,12$; К = 0,018
Політика	$\chi^2= 13,63$; К = 0,018
Економіка	$\chi^2= 25,82$; К = 0,027

Таким чином, методи квантитативної лінгвістики підтверджують наявність співвідношення. Це явище можна пояснити тим, що у промовах з більшою кількістю загального слововжитку емотивний вплив фонестемної лексики втрачається серед нефонестемної лексики. А у промовах з меншою кількістю загального слововжитку промовець намагається здійснити емоційно-експресивний вплив сильніше і конкретніше, тому нефонестемна лексика поступається фонестемній, концентрація якої підвищується, і звукозabarвлення промови збільшується. Саме тому ми можемо спостерігати співвідношення між загальною кількістю слововжитку та кількістю фонестемної лексики, яке ми виявили під час нашого дослідження.

Висновки. Отже, порівнявши досліджені промови політиків Німеччини (Ангели Меркель та Йоахіма Гаука) та політиків Австрії (Александра ван дер Беллена та Гайнца Фішера), ми виявили домінантні фонестеми для кожної групи, відповідну фонестемну лексику та асоціації, які вони викликають. Встановили, що при більшій кількості загального слововжитку ми спостерігаємо меншу кількість фонестемної лексики і навпаки, при меншій кількості слововжитку ми спостерігаємо більшу кількість фонестемної лексики. Результати дослідження підтверджені методами квантитативної лінгвістики. Перспективою даного дослідження є порівняльний фоносемантичний аналіз публіцистичних текстів із іншими видами літературного тексту (проза, поезія). Також у перспективі доцільним видається дослідження звуко-символічних властивостей фонестем у публіцистиці з урахуванням феміністичного фактору.

Список літератури

Воронин С. В. Основы фоносемантики. Л. : Изд-во Ленинг. ун-та, 1982. 242 с.
 Воронин С. В. Фоносемантические идеи в зарубежном языкознании. Л. : Изд-во Ленинг. ун-та, 1990. 200 с.
 Журавлев А. П. Звук и смысл. 2-е изд., испр.и доп. М. : Просвещение, 1991. 160 с.
 Журавлёв А. П. Фонетическое значение. Л. : Изд-во Ленинград. ун-та, 1974. 160 с.
 Левицкий В. В. Звуковой символизм. Основные итоги. Черновцы : Рута, 1998. 130 с.
 Левицкий В. В. Квантитативные методы в лингвистике. Винница : Нова книга, 2007. 264 с.
 Левицкий В. В. Семантические и фонетические связи в лексике индоевропейского праязыка. Опыт квантитативного анализа этимологического словаря : монография. Черновцы : Рута, 2008. 232 с.
 Шмелев А. Г. Введение в экспериментальную психосемантику. М. : Изд-во МГУ, 1983. 157 с.

References

- Voronin, S. V. (1982). *Osnovy fonosemantiki* (Avtoreferat doktorskoi dissertatsii). Leningrad: Izdatelstvo LGU.
- Voronin, S. V. (1990). *Fonosemanticheskie idei v zarubezhnom yazykoznanii*. Leningrad: Izdatelstvo LGU.
- Zhuravlev, A. P. (1991). *Zvuk i smysl*. Moskva: Prosveshchenie.
- Zhuravlev, A. P. (1974). *Foneticheskoe znachenie*. Leningrad: Izdatelstvo LGU.
- Levytskyi, V. V. (1998). *Zvukovoy simvolizm. Osnovnyie itogi*. Chernivtsi: Ruta.
- Levytskyi, V. V. (2007). *Kvantitativnyie metody v lingvistike*. Vinnitsa: Nova Knyha.
- Levytskyi, V. V. (2008). *Semanticheskiye i foneticheskiye svyazi v leksike indoyevropeyskogo yazika. Opyt kvantitativnogo analiza etimologicheskogo slovarya*. Chernivtsi: Ruta.
- Shmelev, A. G. (1983). *Vvedenie v eksperimental'nyu psihosemantiku*. Moscow: Izdatelstvo MGU.

УДК 811.111

PANDEMIC LEXIS IN THE MODERN ENGLISH MEDIA LANDSCAPE ЛЕКСИКА ПАНДЕМІЇ У СУЧАСНОМУ АНГЛОМОВНОМУ МЕДІА ПРОСТОРИ

Надія СКИБИЦЬКА

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

nadiya_skybytska@ukr.net

ORCID ID 0000-0002-7458-6978

DOI: <https://doi.org/10.31861/gph2021.831-832.280-288>

The outburst of the COVID-19 pandemic has brought forth replenishment of the Mass Media lexis. The paper aims at studying new word formation trends in the semantic field of COVID-19 in the English Media Landscape. The study of coinages connected with the coronavirus disease has the following goals: to determine ways of their word formation, word-building models and to single out their productive types.

Analysis of neologisms related to the coronavirus disease has shown that current limitations in people's social lives have a strong impact on their communication and on their choice of language means and tools in particular. New elements of on-line communication: innovations in paralinguistic means and stylistic neologization of the Internet discourse suggest the appearance of a new communicative genre.

New coinages associated with COVID-19 are divided into the three thematic groups. The first class includes medical terms that replenished common lexis and nominations, belonging to the regulations of people's lives; the second group is represented by lexical innovations of mundane character, which sometimes have their colloquial equivalents; the third category covers jocular words related to the topic of the coronavirus disease.

The findings of the investigation allow us to make a conclusion that the potential of telescoping, affixation, clipping and abbreviation as of major word-forming ways is retained, and that the role of compounding and composition in coining of split nominations (word combinations) is increasing. New mixed abbreviation types have been described, the emergence of their new derivatives has been registered. The data also show that English has become a donor for other languages providing terms-internationalisms (e.g. lockdown, sanitizer).

Semantic word formation on the material of coinages from the English Internet discourse is attested by metaphorisation of common lexis. Determinization of medical lexemes and processes of lexical units' migration between the different linguistic styles of English can be retraced.